

РЕШЕНИЕ

№ 7141

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4439** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р. Г. У. – главен инспектор, началник на затворническо общежитие от открит тип „К.“, представляващо сектор II, към затвора в [населено място], против заповед № Л-1852/2/23.04.2020г. издадена от главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на осн. чл. 13, ал.2, т.9, предл. второ и чл.19, ал.2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), във вр. с чл. 204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3 чл.197, ал.2, т.2 във вр. чл. 200, ал.1, т.6 и т.11 пр. първо ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено порицание“ за срок от една година.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, като издадена от некомпетентен орган, извън сроковете по чл.195, ал.1 от ЗМВР, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон. Моли съда да я отмени.

Ответникът, главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. В писмено становище от 15.07.2020г. излага доводи за законосъобразност на обжалваната заповед и моли съда да отхвърли обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на

законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок. Следователно подадената жалба е процесуално допустима.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед № Л-1852/2/23.04.2020г. издадена от главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на осн. чл. 13, ал.2, т.9 , предл второ и чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, във вр. с чл. 204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3, чл.197, ал.2, т.2 във вр. чл. 200, ал.1, т.6 и т.11 пр. първо ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено порицание“ за срок от една година. Дисциплинарните нарушение се изразяват в това, че жалбоподателят, в качеството си на началник II категория в затворническо общежитие (ЗО) “К.” II категория към затвора в [населено място] I категория, не е създал необходимата организация и ред, в разрез с раздел III “Основна цел на длъжността” – “ръководство, планиране, планиране и контрол на цялостната дейност по изпълнение на наказанието лишаване от свобода, осъществявана в затворническо общежитие III-I категория” на длъжностната характеристика за длъжността “Началник на сектор III-I категория” в затворническо общежитие III-I категория към затвор III-I категория. В конкретния случай не е изпълнил раздел V. Преки задължения т.2.5. “не е осъществил контрол по носенето на постовата служба, организация на охраната, поддържането на надзорно-охранителната, свързочно-съобщителната и контролно измервателна техника” и т.3.2. “Лично разпределя задачите и координира действията на служебните екипи”, в резултат на което е прието, че е налице бездействие и неупражнен контрол над подчинени служители.

Прието е, че е извършено и второ нарушение – на чл.182, ал.1 от ППЗИНЗС, тъй като на обект “Краварник”, жалбоподателят, в качеството си на началник II категория в ЗО “К.” II категория към затвора в [населено място] I категория, е допуснал незаконосъобразно монтиране и ползване на климатик от лишените от свобода, работещи на същия обект.

Видно от събраните писмени доказателства, жалбоподателят Р. Г. У. заема длъжността “Началник на сектор II категория” в ЗО “К.” II категория към затвора в [населено място], I категория, считано от 09.07.2019г. От 27.07.2012г. е назначен за държавен служител в ЗО “К.”.

От докладна записка рег. № 9425/08.10.2019г. до вид главен директор на “ГДИН”, от инспектор в сектор “Охрана и сигурност в местата за лишаване от свобода” при ГДИН, относно извършена проверка в затвора С. и ЗО “К.” към него, се установява, че в изпълнение на заповед № Л-4291/25.09.2016г. на 26.09.2019г. служители от сектор “ОСМЛС” при ГДИН са извършили проверка по носенето на постовата служба от надзорно-охранителния състав и функционирането на надзорно-охранителната техника в затвора [населено място] и ЗО “К.”.

При извършена проверка на работен обект “Краварник” се установило наличие на климатик марка LG, като същият не е в списъка за разрешени вещи.

В помещението, където работят лишени от свобода на длъжност “калкулант” се установило, че в компютъра, използван от тях се съхраняват записи от охранителните камери от ЗООТ ”К.” от различни времеви периоди. Същият е иззет и оставен за съхранение в затвора [населено място].

Отправена е препоръка да се извърши проверка на работен обект “Краварник” в ЗООТ “К.” към затвора [населено място] във връзка с монтирания климатик, както и същият да се иземе с протокол и ръководството на затвора да извърши проверка в ЗООТ “К.”, във връзка с използван хард диск от лишените от свобода, работещи калкуланти. Въз основан на докладната записка със Заповед № Л-4586/21.10.2019г. впд главен директор на ГДИН, на осн. чл.205, ал.2 от ЗМВР, вр. с чл. 13, 1л.2, т.1 и чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, е заповядал да се извърши проверка за изясняване на постъпилите предварителни данни за допуснати дисциплинарни нарушения от гл. инспектор Р. Г. У., за което е определена комисия. По предложение на председателя на комисията, със заповед № Л-5106/21.11.2019г. т.3 от заповедта е изменена, като е удължен срокът за извършване на проверката.

На 25.10.2019г. Р. У. е запознат със заповед № 4586/21.10.2019г. На 12.03.2019г. е запознат и със заповед № Л-5106/21.10.2019г.

С препоръчано писмо рег. № 6424/26.11.2019г. гл. инсп. У. е поканен да се яви на 03.12.2019г., в 14 часа, в кабинета на началника на затвора [населено място], за да даде допълнителни писмени обяснения по случая. Писмото се е върнало с отбелязване “непотърсен”.

В докладна записка вх. № 2316/17.03.2020г. е отразен проведен телефонен разговор с гл. инсп. У., който е завил, че няма да се яви, за да представи обяснения.

В хода на проверката са снети обяснения, вх. № 14186/06.011.2019г., на мл. инсп. Р. И. А., вид СОТ в ЗО “К.”, според които в ЗО имало стар модел компютър за сваляне на записите от охранителните камери с два хард диска. След предоставяне на В. камера, записите не можело вече да се свалят на този компютър, тъй като бил със стара операционна система. Домакинът в ЗО “К.” го помолил да й предостави компютъра, за да го използва в хранителния склад, защото нейният е изгорял. А. преинсталирал компютъра и й го дал, като не съобразил, че на втория хард диск има останали записи от камерите.

В обяснения от същия служител с рег. № 761/27.11.2019г. се установява, се добавя, че не е питал началника У. дали да даде компютъра на домакина, защото се води на нея като материално отговорно лице.

От обяснения вх. № 14185/06.11.2019г. от Д. В. Г., домакин в ЗО “К.” се установява, че компютърът, който е при калкулантите в хранителния склад е бил използван от Р. А.. Той обяснил, че не го използва и е свободен. Климатикът се намира в склада, бил е донесен и е прибран, за да не изчезне. Не е заприходен.

В обяснения с рег. № 760/27.11.2019г. допълва, че компютърът на калкулантите, който се намирал в складовото помещение изгорял и тъй като те не могли да работят без компютър, било към края на месеца, когато се правели отчетите, Г. взела компютъра от А., който казал, че е преинсталиран и свободен. Лично Г. с помощта на един лишен от свобода свалила компютъра в калкулантската стая, за което не е уведомила никой, тъй като няма установен ред, а за компютъра и за всички материални ценности отговаря тя.

Според докладна записка вх. № 11144/05.12.2019г. от гл. инсп. Е. М., началник сектор ФЛКР в затвора С., е посочено, че при инвентаризация на 01.11.2019г. в ЗО “К.” се установява, че водените по счетоводни сметки климатици са налице. При извършена проверка на гаражните клетки на общежитието е намерен един климатик LG, който не е заведен по счетоводни регистри и не са предоставяни документи за завеждането му като актив на затвора [населено място], респективно ЗООТ “К.”.

От обяснения с вх. № 13049/15.10.2019г. от л.св. Л. М. Т. се установява, че на 05.10.2019г. е бил назначен на обект “Краварник”. При постъпване на обекта установил, че цялото битово оборудване липсва, в т. ч. тоалетна чиния, душ, отоплителни уреди и др. С разрешение на началника на ЗО “К.” нужните вещи били доставена от позната на Т. и в последствие монтирани от него.

В обяснения вх. № 13048/15.10.2019г. от л. св. И. К. И., назначен на работа в Краварника се установява, че няколко дни са му били нужни да ремонтира спалното помещение в краварника, тъй като били откраднати тоалетните и чешмите. Климатик не е виждал в краварника.

В обясненията си Х. Н. П. и А. Е. Г. заявяват, че са пренесли климатика от Краварника в гаража.

Ф. М., калкулант в хранителен склад на ЗООТ “К.”, и Н. П. И., помощник калкулант, в обясненията си с вх. номера съответно 7176/05.12.2019г и 7177/05.12.2019г заявяват, че не им е известно нищо за констатираните записи в предоставения им компютър, не са имали представа, че има такива, а са използвали компютъра единствено по предназначение, използвали са офис пакета и по-конкретно Е. таблица с въведени формули и наличности на хранителни продукти, които биват поръчвани, въвеждани като приход и изписвани като разход за кухнята.

Резултатите от извършената проверка са отразени в писмена справка, съставена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР с вх. № 4722/25.03.2020г., изготвена и подписна от назначената комисия. В нея е възпроизведена установената фактическа обстановка. Направен е извод, че с поведението си гл. инсп. Р. У. не е създал необходимата организация и ред, че е налице бездействие и неупражнен контрол над подчинени служители. Прието е, че е извършено и второ нарушение – на чл.182, ал.1 от ППЗИНЗС, тъй като на обект “Краварник”, жалбоподателят, в качеството си на началник II категория в ЗО “К.” II категория към затвора в [населено място] I категория, е допуснал незаконосъобразно монтиране и ползване на климатик от лишените от свобода работещи на същия обект. Предложено е за извършените нарушения да му бъде наложено едно общо дисциплинарно наказание “порицание” за срок от една година.

Държавният служител се е запознал със справката на 24.03.2020г.

Служителят не е дал обяснения, което е удостоверено с протокол от 25.03.2020г. вх. № 2477, изготвен от деловодител в затвора [населено място].

На 09.04.2020г. гл. инсп. Р. У. е получил екземпляр от покана за даване на писмени обяснения от главния директор на ГДИН с рег. № 3325/07.04.2020г.

От протокол вх. № 5570/16.04.2020г. се установява, че обяснения или възражение от гл. инсп. Р. У. не са постъпили.

Със заповед № Л-1825/23.04.2020г. впд главен директор на ГДИН, на осн. чл. 13, ал.2, т.9, предложение второ и чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, във вр. с чл. 204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3 чл.197, ал.2, т.2 във вр. чл. 200, ал.1, т.6 и т.11 пр. първо ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „писмено порицание“ за срок от една година.

Ответникът представя цялата административна преписка по издаване на оспорената заповед.

По искане на жалбоподателя от ДП “Фонд затворно дело” са изискани и приети писмени доказателства, свързани с работен обект “Краварник”, както и писмени доказателства, представени от ответника.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорваната заповед за наложено дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган - главния директор на ГДИН. Съгласно чл. 13, ал.2, т.9 от ЗИНЗС, главният директор на ГДИН наказва служителите в главната дирекция и в териториалните служби.

В чл. 19, ал.2 от ЗИНЗС е предвидено, че за държавните служители по ал.1, т. 1 (,които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража), както е жалбоподателят, се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка. От събраните писмени доказателства не се установява в какво конкретно се изразява липсата на контрол и каква организация е трябвало да създаде жалбоподателят. От обясненията на мл. инсп. Р. А. и домакина на ЗО "К." Д. Г. по случая с компютъра се установява, че те не са уведомили гл. инспектор У., че са взели компютъра, на който не са знаели, че са останали записи от охранителни камери на втория хард диск. Напротив, били са със съзнанието, че компютърът е преинсталиран. При това положение не е изяснено в какво се състои нарушението на жалбоподателя.

Нито в хода на проверката, нито след това пред съда, се установява и какви и от кога са тези записи. Не е съставен протокол, в който да е отразено съдържанието на тези записи, или по друг начин да се установи, че те действително са съществували. Лишените от свобода калкулант и помощник калкулант, които са работили на компютъра не са виждали тези записи. От докладна записка рег. № 9415/08.10.2019г. се установява, че такива записи са открити в компютъра в склада, на който работят лишени от свобода, но именно в тази връзка е разпоредено извършване на проверка. Проверката обаче не е изяснила случая и е предложила налагането на дисциплинарно наказание за началника на ЗО "К." без да е установила фактите от значение за случая – има ли действително такива записи на втория хард диск на компютъра, от кога са те, какво има на тях.

Аналогично е и положението с наказанието във връзка с установения климатик в обект краварник, в който работят лишени от свобода. От обясненията на лишените от свобода, които са работили в обекта, се установява, че когато са отишли там са липсвали тоалетна, чешма, душ, които сами са ремонтирали и доставили. Не се установява обаче, че е бил инсталиран климатик, кога и от кого. И в изготвената справка е отразено, че комисията не е успяла да установи кога и по какъв начин е допуснат климатик LG. Поради изложеното, необоснован се явява изводът на комисията, възприет от наказващия орган, че жалбоподателят е допуснал незаконосъобразно монтиране и ползване на климатик. Още повече, че от събраните от съда писмени доказателства се установява, че обектът краварник, на който са полагали труд лишени от свобода, е открит със заповед № Л-6555/27.98.20914г., на главния директор на ГДИН, издадена на осн. чл.178 ППЗИНЗС. Следователно това е обект извън затворническото общежитие. Със същата заповед е възложено на началника на затвора – [населено място] обектът да се обособи съгласно изискванията на ЗИНЗС и ППЗИНЗС. Охраната на лишените от свобода и контролът по изпълнението на задачите се извършва от работодателя. Следователно с обжалваната заповед, гл. инсп. У. е наказан за това, че не е упражнил контрол и не е извършил действия, които са били задължения на други лица.

От изложеното следва, че оспорената заповед е издадена без да са изяснени

всички факти от значение за случая, в нарушение на чл. 35 АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

От изложеното следва, че от описаните в мотивите на заповедта факти, както и тези в писмена справка по чл.205, ал2. ЗМВР и становището на комисията към нея с вх. № 4722/25.03.2020г. следва, че не може да се установи в какво се състоят дисциплинарните нарушения, извършени от гл. инспектор Р. У. – началник на сектор II категория в ЗО “К.”, кои свои задължения не е изпълнил и за какво му е наложено дисциплинарното наказание.

Поради неизяснената фактическа обстановка, не може да се установи дали производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

По изложените съображения оспорваната заповед като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

В настоящето производство разноски не следва да се присъждат, тъй като искането за присъждането им е заявено в писмената защита след приключване на устните състезания. Съгласно т.11 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, претенцията за разноски по чл. 80 ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № Л-1852/23.04.2020г. издадена от главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: